

13. november 2013

60 MINUTES NEWS

NO.11

VIVALDI RECOMPOSED

13. NOVEMBER 2013

FRA KL. 19:30

STORE VEGA

Medvirkende komponist / Max Richter
Dirigent og solist / Jon Gjesme
Visuals / Dark Matters

Max Richter / *The Four Seasons*
Recomposed

Support / Uddrag af Astor Piazzolla
The Four Seasons of Buenos Aires
Lounge / DJ CHLLNGR

60 MINUTES OF VIVALDI RECOMPOSED

I samarbejde med CPH:DOX rykker Copenhagen Phil for første gang ind på VEGA til en særlig udgave af 60 minutes med den prisbelønnede komponist, Max Richter, og de visuelle minimalistiske VJ kollektivet Dark Matters.

Max Richter var denne sommer aktuell på MoMA (Museum of Modern Art) i New York; han har skrevet musik til kunstfilm og teatre og arbejdet sammen med anerkendte kunstnere i hele verden. Én af hans mest spændende bedrifter er hans modige og virkelig medrivende udgave af Vivaldis mesterværk *De Fire Årstider*. Vi glæder os til at præsentere *The Four Seasons Recomposed* i Danmark – med Max Richter selv ved computeren, solist og dirigent Jon Gjesme, strygernes fra Copenhagen Phil samt VJ kollektivet Dark Matters' abstrakte, minimalistiske visuals, som er skabt særligt til aftenen i VEGA og Richters lyd.

Før koncerten varmer vi op med én af Argentinas største tangokomponister, Astor Piazzolla, der har genskabt Vivaldis værk i en dansabel udgave. I barområdet udstiller billedkunstner Mikala Valeur sine skulpturer, mens DJ CHLLNGR sidst på aftenen sætter det musikalske punktum.

COPENHAGEN PHIL
Est. 1843

Hele Sjællands Symfoniorkester

*Det progressive VJ kollektiv, Dark Matters, har skabt visuals til Max Richters *The Four Seasons Recomposed* i VEGA.*

BILLETTER

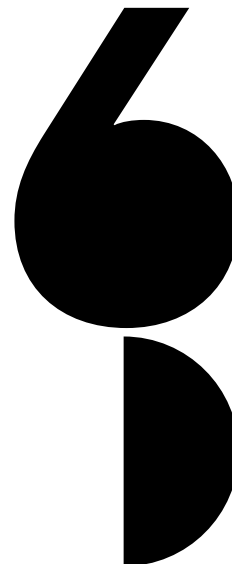
Store Vega / 200 kr.
www.copenhagenphil.dk

HVAD ER 60 MINUTES?

60 minutes er Copenhagen Phils eget koncertformat, som blev introduceret i 2011/2012. Copenhagen Phil samarbejder med nogle af samtidens mest talentfulde kunstnere og kulturproducenter inden for musik, kunst og film, og vi håber på den måde at gøre hver 60 minutes koncert til et nyt øjenåbnende musikalsk eksperiment. Med 60 minutes koncerterne ønsker vi at vise de mange muligheder, som et moderne symfoniorkester rummer.

Til denne 60 minutes koncert samarbejder Copenhagen Phil med CPH:DOX og VEGA.

SOLISTHJØRNET / MAX RICHTER

Den britiske komponist Max Richter (f. 1966) kaster sig kontinuerligt og åbensindet ud i musikalske eksperimenter, indspilnings-, kunst- og film projekter. Han har blandt andet skrevet musikken til Golden Globe vinderfilmen, *Waltz with Bashir*, og senest har han leveret lyd til kunstnergruppen rAndom Internationals installation *Rain Room* på MoMa i NYC. Max Richters moderne make-over af Vivaldis kendte værk blev 6. oktober belønnet med den prestigefulde tyske musikpris, ECHO Klassik 2013, i kategorien 'Klassisk uden grænser'.

Læs mere om Max Richter på side 8.

VEGA

CPH:DOX

*
COPENHAGEN
INTERNATIONAL
DOCUMENTARY
FILM FESTIVAL

UNIKKE RAMMER FOR ENESTÅENDE MUSIKOplevelser

Jeg husker det tydeligt. Vi stod i konservatoriets kælderlokale (slagtojt blev altid hensat til kælderren), slukkede lyset og gik dybt ind i groovet og feelingen; i den fantastiske minimalistiske musik skrevet af den amerikanske komponist Steve Reich. Musikken skulle spilles præcist og alligevel ikke – for hvis man teknisk analyserede slagene, skulle nogle af dem rent matematisk komme en anelse for tidligt eller for sent, for at det svingede: Det skulle ”grovsvinge”, ellers bliver minimalmusikken trættende i stedet for inciterende.

Som en naturlig musikalsk udvikling fra minimalisme-komponister som Steve Reich, Terry Riley og senere Philip Glass og John Adams – og med den teknologiske udvikling – opstod elektroniske versioner; også kaldet Techno og House! Jeg blev selv grebet af mulighederne, der lå i at kombinere electronica med live-percussion. Også de elektroniske nødder rykkede på slagene og ændrede styrke, indtil den var der: Så det ”grovsvingede,” og man kom ind i en slags trancetilstand.

Hovedpersonen bag *60 minutes of Vivaldi Recomposed*, Max Richter, kalder sig selv for post-minimalist, hvilket synes at være meget dækkende. Richter har integreret den klassiske minimalisme i den klassiske musik og tilføjet sin egen generations electronica – og ud af det er blandt andet opstået *The Four Seasons Recomposed*.

Forestil dig, at vi slet ikke kendte til Vivaldis musik, og at vi fra en anden civilisation modtog en slags flaskepost med Vivaldis oprindelige geniale og evigt nærværende værk, *De Fire Årstider*. Med den flaskepost begyndte vi så at lege med musikken; at placere den ind i vor tids kontekst. Det er det, Max Richter har gjort.

Richter selv siger, at vi har hørt *De Fire Årstider* så meget, at vi nærmest har glemt at lytte. At genkomponere Vivaldi er ifølge Richter at ’tilbageerobre’ musikken for igen at få et forhold til den: At gøre den nærværende. Vivaldis *De Fire Årstider* er stadig et tidssvarende værk, og den måde musikken er modulopbygget på gør, at det er oplagt at kombinere den med electronica.

Max Richters *The Four Seasons Recomposed* med violinisten Daniel Hope blev opført med kæmpe succes i Berlins Yellow Lounge, New Yorkerklubben (Le) Poisson Rouge og Londons Barbican Centre. Vi er rigtig stolte af at kunne præsentere dette værk med vores egen fremragende koncertmester, Jon Gjesme, der vil lede strygergruppen

fra Copenhagen Phil sammen med Max Richter. Vi er også meget glade for, at VEGA vil være med til at danne ramme om denne koncert.

VEGA er en slags krydsning mellem Yellow Lounge, Le Poisson Rouge og Barbican Centre. Copenhagen Phils vante koncertsal er Konservatoriets Koncertsal, det tidligere Radiohus, og arkitekten bag huset er Vilhelm Lauritzen. Koncertsalen er unik, der er en helt særlig stemning af noget tidløst, kunstnerisk og af høj kvalitet, som bringer én i den helt rette stemning til særlige koncertoplevelser. Lauritzen er ikke kun arkitekten bag Konservatoriets Koncertsal, men også bag VEGA – eller Folkets Hus, som det oprindeligt hed. Også her fornemmer man historiens vingesus (det er ikke uden grund, at begge bygninger er fredede), samtidig med at det tidløse og kvalitetsorienterede design gør rammerne evigt tidssvarende og nærværende.

Jeg glæder mig utrolig meget til orkestrets ’debut’ i VEGA den 13. november og til at mærke, hvordan denne unikke ramme vil få det hele til at gå op i en højere enhed. Det er oplagt og helt naturligt at lade Copenhagen Phils 60 minutes koncept indgå i VEGA med kunstudstilling i barområdet, support før koncerten med Richter, visuals af VJ kollektivet Dark Matters og lounge efterfølgende. Som support kan man denne aften opleve den argentinske tangomester Astor Piazzollas fortolkning af *De Fire Årstider* med musikere fra Copenhagen Phil, og til lounge vil DJ CHLLNGR samle op på aftenens musikalske rejse med sin egen electronica tilgang til musikken.

Velkommen til *60 minutes of Vivaldi Recomposed!*

Uffe Savery, Musikchef.

Musikchef Uffe Savery (tv.) og chefdirigent for Copenhagen Phil, Lan Shui.

AFTENENS PROGRAM

19:30 DØRENE ÅBNER

Kunstneren Mikala Valeur udstiller i baren og indgangen til store VEGA.

Baren er åben.

20:30 – 20:45 SUPPORT

Support /
Uddrag af Astor Piazzollas
The Four Seasons of Buenos Aires:

Astor Piazzolla, Arr. Desyatnikov /
Primavera Porteña, 6 ½ min.
Invierno Porteña, 6 ½ min.

Astor Piazzolla /
Oblivion, 3 min.

21:00 – 22:00 60 MINUTES OF VIVALDI RECOMPOSED

Medvirkende komponist /
Max Richter

Dirigent og solist / Jon Gjesme

Visuals / Dark Matters

Max Richter /
The Four Seasons Recomposed,
44 min.

22:00 – 23:00 LOUNGE

DJ CHLLNGR

Åben bar og musik i loungen.

FIND 60 MINUTES
PÅ FACEBOOK

Like vores nye facebook side, og få alle de vigtige nyheder om 60 minutes koncerterne direkte ind i din facebook strøm.

www.facebook.com/60minutesof

VIVALDI GÅR I TRANCE

I 2012 kastede den britiske komponist Max Richter sig ud i at genkomponere Antonio Vivaldis *De Fire Årstider* med elektroniske klange og tranceskabende passager: *Four Seasons Recomposed* – et minimalistisk moderne make-over, som har taget publikum og anmeldere med storm. Onsdag den 13. november kan du opleve den prisbelønnede komponist og Copenhagen Phil i Vega i København.

”*De Fire Årstider* er noget, vi alle bærer med os. De er bare over det hele, så på en måde kan vi ikke længere høre musikken. Mit projekt handler om at tage musikken tilbage ved at dykke ned i den og genopdage den – det er som at tage en ny sti gennem et velkendt landskab,” fortalte Max Richter til *The Guardian* i 2012. Kender man Vivaldis *De Fire Årstider*, opfører årstiderne sig meget mystisk i Richters version! Måske fanger du en velkendt melodi, men med ét forsvinder den igen og ukendte toner tager over. Forstyrrende og velkendt på samme tid, derfor spændende og smukt.

Muzak du ikke kan blive fri for

De fleste kender til den italienske komponist og violinist Antonio Vivaldis (1678–1741) berømte *De Fire Årstider* fra 1723. Flere af os vil sige: ”Den musik kender jeg alt for godt!” For det kan være svært at finde et sted, hvor man ikke risikerer at blive udsat for lyden af *Sommer*, *Efterår*, *Vinter* eller *Forår* som muzak repertoire i indkøbscentre, på parkeringspladser, togstationer eller i TV reklamer: Af den grund kan det i længden være svært at opretholde kærligheden til det ellers originale og harmoniske værk.

Gammel travet, nye tricks og sider

Publikum og anmeldere kunne ikke få hænderne ned over Richters – og deres egen – genfundne kærlighed til den gamle evergreen i nye klæder til premieren i 2012. Musikkritiker Lidia de Leon skrev blandt andet: ”Det er en storslået sammensmeltning af fortid og nutid [...] jeg har følelsen af, at Vivaldi selv ville have været glad for resultatet”, og *New York Times* kaldte Richters værk for ”et sælsomt lærred af harmonier af en anden verden.” Mange har måske været tilbøjelige til at slette eller stille Vivaldis årstider på loftet, fordi de har lyttet så meget, at værket er blevet umuligt at nyde igen. Max Richter besluttede i stedet at puste nyt liv i Vivaldi. Han åbnede Vivaldis partitur og tilføjede elektronisk bas og ambient underlægningsmusik, udfordrende mellemstykker, gentagne loops og dynamiske rytmer, der væver sig ind mellem Vivaldis klassiske strygermusik. Til premieren i 2012 var Vivaldi forandret for altid, og de klassiske strygere tilsat elektroniske og trancesøgende rytmer, så man aner inspirationen fra 1960’ernes minimalistiske Steve Reich, La Monte Young og Terry Riley.

Årstiderne som aldrig før

Flere steder i Richters nye årstider er det blot få af Vivaldis oprindelige toner, som er ændret; mens

andre dele af værket er Richters egne. De steder, hvor Richter slet ikke har ændret i moderne i Vivaldis partitur, har han i stedet leget med rytmen ved fx at forlænge eller forkorte enkelte passager. I *Sommer* høres Vivaldis violiners insisterende og korte toner tydeligt. Men intet er som det plejer! Strygerne begynder at danse i loops på et lag af en dyb elektronisk ambiens. Det er svært ikke at lade sig rive med af en sådan gammel flamme, der har udviklet sig og er blevet mere moderne siden sidst! En dynamisk gentagen bas mærkes tydeligere i brystkassen. Tempoet i *Vinter* er også mærkeligt forandret; næsten uhyggeligt langsomt. Men det er Vivaldis vintermelodi, som strygerne spiller. Richter har revet det hele fra hinanden og tilsat en underliggende flygtig harmoni på en bund af mørk electronica. Når man lytter, er det bare om at hægte sig fast, før han tager fat på næste årstid!

Max Richter
Foto / Yulia Mahr

Vivaldi i trance

Som Max Richter selv har beskrevet det til *Wall Street Journal* i 2012, har han ikke komponeret værket på ny i traditionel forstand, men helt bogstaveligt skrevet sig selv ind i Vivaldis oprindelige partitur. Sammen med de minimalistiske inspirerede elektroniske rytmer og gentagne passager, fanger værket strygere, hvis lyd samples og loops elektronisk, flere steder sine lyttere i et tranceskabende lydligt rum. Flere steder minder disse lytbare stemningsbilleder om at være til stede i et andet univers, som for eksempel i en film. Det er måske heller ikke så underligt, for Richter har flere

gange leveret musik til film, såsom *Golden Globe* vinderen, *Waltz with Bashir*, og Martin Scorsese har også brugt hans musik i *Shutter Island*.

Klassisk uden grænser

Max Richters *Four Seasons Recomposed* kunne for første gang opleves på Barbican Centre i England 31. oktober 2012. Værket blev opført af Britten Sinfonia og dirigeret af André de Ridder med violinist Daniel Hope som solist. Albummet, som Richter indspillede sammen med Daniel Hope, går under navnet *Recomposed by Max Richter - Vivaldi: The Four Seasons (2012)* og strøg ved udgivelsen direkte ind på hitlisterne i USA og England. For albummet, som udkom på Deutsche Grammophon, modtog de to kunstnere 6. oktober 2013 den prestigefulde tyske musikpris, ECHO Klassik 2013, i kategorien ’Klassik-ohne-Grenzen-Preis’ – på dansk: ’Klassisk-uden-grænser-prisen’.

Max Richter kommer til København

Max Richter håber, at de genkomponerede årstider sender lytterne i VEGA tilbage til det gamle oprindelige værk på en ny måde. For Richter er Vivaldis violinkoncerter stadig et meget innovativt, fremsynet og kreativt værk; dynamisk og fuld af billeder. Som Max Richter udtalte til *The Guardian* før premieren på Barbican Centre i London: ”Hatten af for Vivaldi. Det er derfor, jeg er så tilfreds med min komposition: Mit mål var at blive forelsket i originalen igen – og det er jeg blevet.” Mon ikke publikum, violinist og dirigent Jon Gjesme og Copenhagen Phils strygere kommer til at opleve det samme, når Max Richter bringer årets gang til VEGA 13. november?

Læs mere om Max Richter på side 8.

NY MUSIK AF GAMLE KLASSIKERE

Max Richters *The Four Seasons Recomposed* er udgivet som en del af pladeselskabet Deutsche Grammons *Recomposed* serie, hvor nutidige kunstnere og komponister inviteres til at lave nye versioner af traditionelle klassiske stykker musik.

Med *Recomposed*-serien ønsker Deutsche

Grammophon at reaktualisere store klassiske værker.

Max Richter er den komponist i *Recomposed*-serien, der har bevaret den største del af det oprindelige partitur i den nye komposition.

At låne fra andre komponister og genkomponere var meget udbredt på Vivaldis egen tid.

NYT STED, SAMME ARKITEKT OG ORKESTER

Det er stadig arkitekten Vilhelm Lauritzen, der har tegnet omgivelserne, når Copenhagen Phil for første gang rykker ind på spillestedet VEGA med koncerten *60 minutes of Vivaldi Recomposed*.

Den danske arkitekt Vilhelm Lauritzen tegnede i slutningen af 1930'erne den koncertsal, som Copenhagen Phil normalt spiller i, nemlig Konservatoriets Koncertsal på Frederiksberg; måske bedre kendt som 'det gamle radiohus'. Når Copenhagen Phil bevæger sig fra Rosenørns allé til VEGA på Enghavevej følger Lauritzens arkitektur og tanker med. Vilhelm Lauritzens forbilledlige evne til at forene æstetisk smukke og funktionelle løsninger forener de to spillesteder.

Folkets VEGA

VEGA: Bygningen, der i dag rummer natklub, bar og koncertsal, og som er kendt for at være én af de førende koncertscener i Nordeuropa for rytmisk musik, blev oprindeligt bygget i 1950'erne til et helt andet formål.

Da bygningen blev opført i 1956 var det under navnet 'Folkets Hus – et mødested for alle', og rummene var tiltænkt den danske fagbevægelse. VEGA er opført i en jernbeton-skeletkonstruktion med et kraftigt relief i facaderne, der giver bygningen den lethed og robusthed, der karakteriserer hele huset. Vilhelm Lauritzen stod selv for de mindste detaljer indenfor jernbeton-konstruktionen: Håndtag, lysekroner, og møbler blev detaljeteget, og de mange træpaneler blev fra savværket nummereret, så træårene kunne fortsætte fra panel til panel. Smukt, simpelt og svævende. I dag er huset blevet musikens hus, men dets funktionalistiske design og detalje er bevaret. Lauritzens perfektionisme er stadig til stede i de minimale, men svungne trægelandre og unikke trappeløb samt de æstetiske sale – akkurat som i Konservatoriets Koncertsal, det gamle radiohus, hvor Copenhagen Phil holder til.

VEGA - Folkets Hus
Foto / VEGA

Koncertsalen i store VEGA
Foto / VEGA

Kunstneren Bjørn Nørgaard indstillede huset til fredning, da han var formand for 'Det Særlige Byggesyn'. Og det var daværende miljøminister Svend Auken, der valgte at gøre det tidligere Folkets Hus til Danmarks yngste fredede bygning i 1996.

Vilhelm Lauritzens funktionalisme

Selvom Radiohuset og VEGA er bygget med næsten 20 års mellemrum, er lighederne mellem de to musikhus slående: Vilhelm Lauritzens Radiohus var det første danske eksempel på en særlig nordisk funktionalisme, som vi blandt andet kender fra Lauritzens arbejde med den prisbelønnede gamle terminal i Københavns Lufthavn, men også fra Århus Rådhus, der er tegnet af arkitekterne Arne Jacobsen og Erik Møller.

Grundtankerne i funktionalismen er, at arkitekturen skal formes efter den funktion, huset bygges til. Funktion skal bestemme form. Materialer som stål, glas og beton blev introduceret og foretrukket på grund af de kvaliteter og muligheder, det gav for at formgive bygningerne, så de fremstod med den lethed, enkelthed og med det lysindfald, der var så vigtigt for funktionalisterne.

Arkitekturens udformning, musikkens betingelser

Radiohuset, altså i dag Konservatoriets Koncertsal, er det første af sin art i Danmark, og med VEGA, den gamle lufthavns terminal, Shell huset, DR Byen i Søborg, Daells Varehus (det nuværende Hotel Sankt Petri), Gladsaxe Rådhus og Danmarks

Ambassade i Washington DC, skriver Vilhelm Lauritzen sig ind i arkitekturens verdensklasse.

Lauritzens arkitektur tager sit udspring i de lidt kolde funktionalistiske tanker om renhed og enkelthed, men samtidig forener Lauritzen denne arkitektur med en humanisme, hvor naturlige materialer som træ og læder bliver brugt ihærdigt. Enkle bygningsblokke og afvekslende højdedispositioner samt et naturligt materialevalg giver musikken i Konservatoriets Koncertsal, såvel som i VEGA, de optimale betingelser for at opleve stor musik i simple, men betagende omgivelser.

FAKTA OM COPENHAGEN PHIL OG KONCERTSALEN

Copenhagen Phils 70 musikere flyttede ind i Konservatoriets Koncertsal i 2009.

13. november 2013 spiller Copenhagen Phil for første gang i VEGA.

Det tidligere radiohus på Frederiksberg huser til dagligt Det Kgl. Danske Musikkonservatorium.

Da Konservatoriets Koncertsal blev opført, var salens interiør noget af

en sensation, idet indretningen brød med tidligere traditioner for koncertsale; blandet andet på grund af salens utraditionelle trapezform.

Konservatoriets Koncertsal har været fredet siden 1994, mens VEGA har været fredet siden 1996.

Copenhagen Phil blev grundlagt helt tilbage i 1843, og orkestret hed indtil for nylig Sjællands Symfoniorkester.

Max Richter
Foto / Yulia Mahr

MAX RICHTER

Medvirkende komponist

Den britiske komponist, Max Richter, er født i 1966. Hans kunstneriske virke inkluderer film- og koncertmusik, musik og lydproduktion til installationer og kunstprojekter samt en række solo albums.

Max Richter har været elev af den eksperimenterende komponist, italieneren Luciano Berio (1925–2003), og i stil med sin læremester lader Richter sig ikke begrænse af faste genrebetegnelser og kategorier; hans arbejde bygger på en bred vifte af inspirationer fra forskellige kunstarter, udtryk og genrer.

Max Richter har samarbejdet med mange forskellige kunstnere og grupper, blandt andet skuespiller Tilda Swinton, musiker Robert Wyatt, bandet Future Sound of London og pladeproducer og DJ Roni Size. I 2010 skabte han musik til balletten *INFRA* med The Royal Ballet i London, koreograferet af Wayne McGregor og med scenografi af Julian Opie. Det resulterede i albummet *Infra* i 2010, som blev modtaget med stor begejstring hos anmelderne. En lang række filmskabere har gjort brug af Richters musik. I 2007 skabte Richter musik til Ari Folmans Golden Globe vindende film *Waltz with Bashir*, og i 2010 blev Richters *On the*

Nature of Daylight brugt i Martin Scorseses film *Shutter Island* i et remix med Dinah Washingtons *This Bitter Earth*.

Richter har også bidraget med sin soundscape komposition *The Anthropocene* i en installation af Darren Almond på White Cube Gallery i London. Og senest har han sat lyd til det digitale kunstnerkollektiv rAndom Internationals installation *Future Self* (2012) på MADE space i Berlin, og deres installation *Rain Room* (2012/2013), som har været udstillet på Londons Barbican Centre og på MoMA (Museum of Modern Art) i New York.

Max Richters musik har været udgangspunkt for en lang række danseforestillinger, blandt andet forestillinger af Lucinda Childs, NDT, Ballet du Rhin, American Ballet Theatre, Dresden Semper Oper, og den hollandske og norske nationalballet. Derudover har Richter skabt musik til The National Theatre of Scotlands opsætning af *Macbeth*, der i april 2013 åbnede på Broadway i New York.

De seneste bestillinger af Richters musik kommer fra operaen *SUM*, der er baseret på David Eagemans bog *Sum: Forty Tales From the Afterlives*, og som havde premiere på The Royal Opera House

i London i 2012. Derudover har Hilary Hahn bestilt et værk hos Richter til operaen *Mercy*.

Udover kontinuerligt at kaste sig åbensindet ud i forskellige indspilnings-, kunst- og film projekter, turnerer Max Richter i 2013 med sit eftertragtede værk *The Four Seasons Recomposed*, som er en elektroakustisk genfortolkning af Vivaldis *De Fire Årstider*. Værket vil kunne høres i Danmark, når Richter gæster VEGA i København 13. november sammen med Copenhagen Phil og solist Jon Gjesme. Richters fire årstider er desuden indspillet sammen med den britiske violinist Daniel Hope og Konzerthaus Orchester Berlin og udkom på Deutsche Grammophon i 2012. Hope og Richter modtog 6. oktober 2013 den prestigefulde tyske musikpris, ECHO Klassik 2013 for udgivelsen, i kategorien 'Klassik ohne Grenzen' – på dansk 'Klassisk-uden-grænser'. En betegnelse, der må siges at kendetegne ikke bare dette album, men hele Max Richters kunstneriske virke.

Jon Gjesme
Foto / Søren Käss

JON GJESME

Dirigent og solist

Jon Gjesme er født og opvokset i Hønefoss i Norge og har studeret i Oslo, Hannover, Minneapolis og i København hos Milan Vitek. Han havde sin solistdebut som violinist i 1995 og vandt samme år pladsen som koncertmester i Det Kgl. Kapel. I januar 2012 tiltrådte Gjesme stillingen som koncertmester i Copenhagen Phil, og han har også tidligere været ansat som koncertmester i Oslo-Filharmonien.

Sideløbende med sine koncertmesterstillinger har Gjesme haft en omfattende solistkarriere og optrådt med orkestre som Oslo-Filharmonien samt de norske og finske radiosymfoniorkestre, Bergen Filharmoniske Orkester, Det Norske Kammerorkester, Minnesota Orchestra og Det Kgl. Kapel i violinkoncerter af Sibelius, Mendelsohn, Barber, Prokofiev, Mozart, Haydn og Bach. Som kammermusiker har Jon Gjesme desuden optrådt i store dele af Europa og USA, og han har stået i spidsen for Lithuanian State Symphony Orchestra som dirigent. Gjesme har desuden indspillet mange cd'er og udgivet strykekvartetter af Schumann og Ravel med Poseidonkvartetten, og han har indspillet Beethovens strygetrioer op. 9 med Gefion Trio.

ASTOR PIAZZOLLA UDDRAG AF THE FOUR SEASONS OF BUENOS AIRES

Support

Copenhagen Phil opfører uddrag af Astor Piazzollas *The Four Seasons of Buenos Aires* som opvarmning til koncerten i VEGA onsdag den 13. november.

Astor Piazzolla revolutionerede tangoen ved at lade sit virtuose spil inspirere af jazz og klassiske tyske komponister. Med opfindelsen af Tango Nuevo og sin mesterlige udførelse på den argentinske udgave af en harmonika; bandoneónen, er Astor Piazzolla én af de største musikere fra Argentina nogensinde.

Piazzollas pastiche over Vivaldis årstider fortolker årstidernes skiften, så de passer til Buenos Aires' subtropiske klima på den sydlige halvkugle. Værket er skrevet til en kvintet med violin, klaver, el-guitar, kontrabas og bandoneón. Piazzolla er født i Argentina i 1921 og opvokset i New York, hvor han lærte at spille sit instrument og arrangere klavermusik til Bandoneónen. Senere rejste Piazzolla tilbage til Argentina, hvor han grundlagde sit eget orkester og dedikerede sig til at skrive og spille symfoni- og kammermusik.

I 1950'erne studerede Piazzolla under Nadia Boulanger i Paris, og her blev han opmuntret til at lade sig inspirere af tangomusikkens rytme og lyd i sine kompositioner.

Piazzollas nye tango-kompositioner var ugleset og blev opfattet som et alt for radikalt brud med tangotraditionen. Han blev mødt af hård kritik, og de argentinske radio- og tv stationer samt pladeselskaber nægtede at røre hans musik med en ildtang. På det tidspunkt var alle enige om, at Piazzolla bestemt ikke havde noget med tango at gøre. Men mens Argentinerne havde travlt med at afvise Piazzollas nye værker, fik han stor succes og blev berømt i USA, Europa og Japan.

The Four Seasons of Buenos Aires består af fire forskellige dele skrevet mellem 1965 og 1970. Piazzollas værk siges at indfange Buenos Aires' hverdagsliv på en særligt indlevende og medrivende måde; musikken af den anarkistiske trafik, den daglige galskab og nattens fester. Døm selv, når vi varmer op med *The Four Seasons of Buenos Aires* i VEGA 13. november.

Copenhagen Phil spiller uddrag af Astor Piazzollas
The Four Seasons of Buenos Aires.

DARK MATTERS! INTET LYS UDEN MØRKE

Dark Matters er et laboratorium for visuelle idéer og koncepter, der består af 'mood-master' Lasse Andersen, 'scenography-master' Rune Brink Hansen og arkitekt, og dermed gruppens 'space-master', Ida Kjær Sejrsen. Den 13. november kaster det progressive VJ kollektiv sit minimalistiske og abstrakte lys over Max Richter og Copenhagen Phil i VEGA.

Hvad er Dark Matters?

Dark Matters er et visuelt studio på Nørrebro i København. Vi arbejder med animation, rum og lys. Lige nu er vi tre personer med grafiker- og arkitektbaggrund. Vi har gennem de sidste 10 år arbejdet med scenografi til live musik, tv, teater og museer. Gennemgående med det formål at overraske publikum med fokus på det æstetiske og rumlige i en oplevelse.

Hvad dækker navnet Dark Matters over?

Det er en kombination af vores kærlighed til det ukendte univers og en direkte reference til, at vi ikke kan skabe vores universer uden mørkets hjælp. Navnet kan have en ond og hård klang, men i sin grundform er det et ganske naturligt statement om, at vi ikke kan skabe lys uden mørke.

Hvad kan publikum forvente fra jeres hånd i VEGA 13. november?

Vi er i gang med at fortolke *De Fire Årstider* om til abstrakte universer, som man rejser igennem sammen med musikken: Det bliver en åben rejse, hvor der er plads til musikken og publikums egen fantasi ved, at vi bruger abstrakte visuelle elementer og surrealistiske landskaber. Det må meget gerne overraske publikum.

Hvilke tanker har I gjort jer om at lave visuals til netop Max Richters musik?

Det er jo et klassisk stykke musik, der er blevet genfortolket, og vi agter at gøre det samme med folks visuelle idéer om årstiderne. Det handler om at fortolke folks klichéer og billeder af noget, vi alle oplever hele tiden, nemlig årstidernes skiftet. Ud fra vores personlige æstetik skaber vi små visuelle universer af de forskellige årstider, som publikum så besøger.

Hvordan griber I opgaven an med at skabe visuals til en kunstner som Max Richter; hvor begynder man?

Vi begynder altid med at lytte til musikken for at se, hvilke billeder, følelser og fornemmelser, vi selv oplever, og så begynder udviklingen derfra.

Først lægger vi alle klichéerne på bordet og begynder at fortolke dem på en ny måde: Hvordan er følelsen af blade, der falder ned, hvordan viser man sne på en anden måde; eller hvordan kan man fortolke lyden af en rindende bæk på et abstrakt visuelt niveau. Det er vigtigt for os, at vi ikke taber folk i denne proces, da genkendelsens magt er en stærk følelse, vi gerne vil have med i denne koncert. Bare fornemmelsen af det rislende vand er måske nok til, at alle er med på, hvad vi vil udtrykke, uden vi nogensinde viser selve vandet.

CPH:DOX Audio:Visuals serie, som 60 minutes koncerten med Max Richter er en del af, går ud på, at musikere og visuelle artister skaber noget sammen. Hvad synes I, der sker, når musikken får tilført en visuel dimension?

For os er det to forskellige oplevelser med hver sine kvaliteter: Vi elsker ved 60 minutes konceptet, at det giver andre kunstnere mulighed for at sætte deres præg på den klassiske musik. Det er sundt for den klassiske musik, og det udfordrer kunstnere fra andre platforme til at forholde sig til en af de eksistentielle søjler i musikhistorien. Ved at give musikken en visuel dimension åbner man eventuelt for nogle nye døre, man ikke havde hørt i musikken før. Eller rejsen bliver en helt anden, end den man plejer at være på, når man hører klassisk musik hjemme i stuen. Det er altid lidt farligt at sætte billeder på et værk, som så mange har en personlig holdning til, men vi i Dark Matters håber, at folk vil se på det som et alternativ til en normal koncertoplevelse i klassisk forstand.

Læs mere om VJ kollektivet på www.darkmatters.dk

"Det handler om at fortolke folks klichéer og billeder af noget, vi alle oplever hele tiden, nemlig årstidernes skiftet," fortæller Dark Matters om at skabe visuals til Max Richters årstider.

CPH: DOX AUDIO: VISUALS

CPH:DOX har over de sidste mange år budt Københavnerpublikummet på en perlerække af unikke koncertoplevelser, såvel musisk som visuelt, med optrædere af blandt andet Animal Collective, The Knife, Einstürzende Neubauten, Sigur Rós og The White Stripes. I 2010 udmøntede dette sig for første gang i en decideret koncertserie med navnet AUDIO: VISUALS. En koncertrække, som i den grad styrkede CPH:DOXs position på musikscenen som udbydere og formidler af helt

enestående koncertoplevelser. Med fokus på alternative rock/indie, avantgarde, elektronisk og ny kompositionsmusik ønsker CPH:DOX at fortsætte denne serie og lade kunstnere fra musikscenen samarbejde med visuelle artister om en række unikke arrangementer. Sammen skal de præsentere en række uropførelser af helt nye værker i en klasse, der sjældent er set i Danmark.

Læs mere om CPH:DOX og AUDIO:VISUALS på www.cphdox.dk

DJ CHLLNGR aka Steve Jess Borth II
Foto / CHLLNGR

DJ CHLLNGR

Lounge

Bag DJ'en CHLLNGR, gemmer sig dansk-amerikanske Steve Jess Borth II, som både er DJ, saxofonist og producer. Han er bosat i København, men født og opvokset i Sacramento i Californien, USA.

DJ CHLLNGR sætter aftenens musikalske punktum efter koncerten med Max Richter og Copenhagen Phil. Baren vil være åben, mens CHLLNGR byder på en blanding af dubstep, elektro-soul og inderlige poppede vokaler.

Steve Jess Borth II har som CHLLNGR blandt andet udgivet det anmelderroste album *Haven* og EP'en *DATTER*. Hans nyeste skive går under navnet *Hidden Tracks*. CHLLNGR har desuden remixet større popkunstnere som M.I.A og Lana del Rey.

Steve Jess Borth II har tidligere været medlem af den hedengangne punk-ska gruppe Link-80 som saxofonist – og senere også ska-bandet RX Bandits. Steve Jess Borth II har desuden startet sideprojektet Satori, et band, der blander reggae, ska og dub.

CHLLNGR er en erfaren DJ i det Københavnske natteliv og har blandt andet været support for When saints go machine og Ane Trolle. Glæd dig til en enestående musikalsk udslusning efter koncerten i VEGA!

UDSTILLINGSVINDUET: EN FIN ANARKIST MED DRIVTØMMER I BAGAGEN

Mikala Valeurs skulpturer er blandt andet lavet af drivtømmer fra Grækenland, af LED lys, der lyder som en tikkende bombe, og af materiale, der har været 12 år undervejs. I VEGA kan du 13. november opleve Valeurs drivtømmer-skulpturer og lysende installationer – og placere hovedet i én af dem.

Du udstiller en installation i VEGA, hvor publikum skal stikke hovedet ind i en mørk kasse, der siger lidt ligesom en tikkende bombe. Hvad går det ud på?

Det er mit værk *Mørkekammer*, som jeg oprindeligt lavede i forbindelse med Copenhagen Photo festival 2013. I min installation *Mørkekammer* skal publikum stikke hovedet ind i en mørk kasse med blinkende LED lamper, der siger en bombelignende tikkende lyd. Tik-tik-tik! Kassen er beklædt med spejle på alle sider, så man får fornemmelsen af, at man selv er over det hele, men også at man kan se uendeligt langt. Har man lyst til at blive eller flygte? På grund af bilyden i kassen, får mange publikummer fornemmelsen af, at om 2 sekunder eksploderer jeg! Hvad gør du så de sidste 2 sekunder, du har, før du drager ind i mørket? Hvad er vigtigst, før du forlader verden?

Hvad udstiller du ellers i VEGA til koncerten med Max Richter og Copenhagen Phil den 13. november?

Jeg udstiller både installationer og skulpturer. Jeg udstiller blandt andet mit værk *Lysspor*, som er et værk, jeg har arbejdet på on and off i mere end 12 år. Det startede med en kridttegning på Designskolen, hvor jeg er uddannet fra, og så har det siden udviklet sig til en installation med elektrisk lys. Men nu er det også færdigt, så jeg har sluppet det. Det vil man også kunne se; at det er mættet! Udover mine installationer, tager jeg også nogle skulpturer med. Mange af mine skulpturer, som man også vil kunne se i VEGA, er lavet af drivtømmer. Jeg er gift med en græker, og vi tager til Grækenland to gange om året, hvor jeg arbejder i et udendørs atelier. Når vi tager hjem er hele familiens bagage fyldt med drivtømmer og skulpturer!

Hvor finder du din inspiration?

Materialer inspirerer mig først og fremmest. Men også situationer og møder. Det handler nok mest om en stemning, jeg gerne vil give videre. Jeg har masser af idéer, men jeg lader mig altid drive med af materialet, jeg arbejder med. Det betyder, at et værk aldrig bliver præcis, som jeg

forestillede mig til at begynde med. Fx som med *Mørkekammer*: Da jeg skabte installationen, lå dens tikkende lyd egentlig i LED båndene, som jeg placerede i kassen, og det gav effekten til en tikkende bombe. Det sker meget tit, at jeg bruger det, der opstår uventet eller tilfældigt. Jeg lader mig lede af materialet. Sammen med materialets form og struktur danner det en helhed. Det vigtigste, og måske også det sværeste, som kunstner er at slippe kontrollen og lade sig lede af processen og materialet.

Du har i mange år arbejdet med drivtømmer i dine skulpturer, hvorfor det?

Jeg er meget inspireret af materiale, der har en historie, som jeg synes drivtømmer for eksempel har. Nyt materiale virker så tomt; det har ingen historie, ingen patina. Jeg har fx også min installation

Octopus med i VEGA 13. november. Det er en lysekroner af gamle lysskærme fra 2. verdenskrig. Jeg elsker at samle nye former for ting, der allerede har en mening. Desværre er drivtømmer efterhånden blevet en mangelvare, som bliver sværere og sværere at finde. De fleste skibe bruger i dag skibskasser af plastic, og der er ikke mange træskibe tilbage. Men jeg har heldigvis stadig mit eget hemmelige opsamlingssted i Grækenland, hvor brædderne skyller op på bredden.

Hvordan håber du, publikum tager imod dine værker?

Det vigtigste for mig er, at publikum indtager værkerne uden for mange forklaringer. Og det bedste er, når jeg kan bygge illusioner – altså vise noget, der ikke er. Efter min mening, kan en kunstner ikke styre beskueren, idet kunstoplevelsen jo altid er individuel – der er ingen, der er ens. Man indtager forskelligt alt efter, hvem man er. Selvfølgelig er der områder, du gerne vil have en dybere forståelse for, og dermed giver en konkret. Jeg har arbejdet med skulptur, collage, møbler, lys, billeder, osv. Den senere tid er jeg begyndt at arbejde mere og mere med interaktive værker, hvor publikum spiller en mere aktiv rolle. Jeg kan godt lide, når publikum selv finder noget, de kan genkende i sig selv.

*Serve Peace er én af de installationer, du kan opleve i VEGA.
Foto / Mikala Valeur*

*Placér dit hovede i Mikala Valeurs
Mørkekammer - hvis du tør?
Foto / Mikala Valeur*

Hvad er din baggrund?

Jeg kommer fra en familie af kreative mennesker, der enten er kunstnere, grafikere, fotografer, arkitekter, musikere eller lignende. Stort set hele farvepaletten indenfor det kreative univers. Så det er det mest naturlige i verden at udfolde sig kreativt og svært for mig at lave andet! Men som kunstner er det jo utroligt svært at slå igennem, man skal virkelig knokle benhårdt. Jeg har arbejdet mere end 10 år som fuldtidskunstner, før jeg kunne sige til mig selv, at jeg har en vis dygtighed. Når det er hårdt, er det godt at have en kreativ familie, for de bakker virkelig én op og siger: 'Det skal nok gå', for de kender det jo. Samtidig er det ikke dem, der siger wow!, bare man skaber noget – for det kan de jo alle sammen selv gøre. Jeg tog afgang fra Designskolen for 15 år siden med et projekt, der handlede om møbler og abstraktioner i det offentlige rum. Da jeg tog afgang fra skolen, sagde mine lærere til mig, at jeg var én af de fineste anarkister, de havde mødt. For hver gang jeg ville lave et projekt på skolen, som de mente ikke kunne lade sig gøre og sagde: "Det kan du ikke," så blev det interessant og mit nye mål.

Man kan for tiden se dig arbejde inde på Rådhuspladsen ved Byens Hegn, som indhænger metrobyggeriet – hvad arbejder du på?

Jeg arbejder på en installation i det offentlige rum, da det er en meget naturlig indgang til publikum. Kunstværker skal have et publikum, for uden publikum bliver kunsten ikke formidlet og set. Grundfundamentet i dette værk er derfor en puls, som sættes i gang af borgerne, og dermed giver *de* liv til værket. Værkets udtryk og liv er afhængigt af borgerne og byens aktivitet dag og nat. Installationer i det offentlige rum er oftest set i en større sammenhæng, og værkerne bliver dermed en del af rummets samlede aktivitet og billede. Et værk kan med tiden blive et naturligt element i byen og sammen med byrummet være med til at give hverdagen historie. Mit kunstværk, *Kunsten ta'r pulsen på KBH*, er et kubistisk værk med en levende puls, som har tre rytmer, der aktiveres i forhold til borgernes aktivitet omkring værket: hvilepulsen, den rolige puls og stresspulsen. Pulsens 3 rytmer løber forskelligt afhængigt af, hvor meget aktivitet, eller hvor mange borgere, der bevæger sig omkring eller forbi værket. På den måde bliver

*Octopus
Foto / Mikala Valeur*

byens borgere medskabere af værket og af byens puls og rytme. Det har været en stor udfordring rent teknisk at finde en løsning, der kunne virke, og ligesom da jeg gik på Designskolen, hvor jeg fik mange "det kan ikke lade sig gøre!"-ord med på vejen – har jeg i denne opgave sammen med min opfinder og tekniker Erik Gjerløv og programmør David K. Schmidt, endelig fået min installation til at lykkes! Værket, der nu har taget et år at skabe, er endelig en del af mit så højt elskede offentlige rum – og til deling med selveste publikum.

Se Mikala Valeurs værker på www.100percentvaleurd.dk

Violin

COPENHAGEN PHIL

CHEFDIRIGENT
Lan Shui

1. GÆSTEDIRIGENT
Santtu-Matias Rouvali

MUSIKCHEF
Uffe Savery

1. VIOLIN
Erik Heide /
Frederik Øland /
Rune T. Sørensen /
Jon Gjesme
(koncertmestre)
Anne See Iwan
Dmitri Vaskovich
Andreas Orlovitz
Ulf Eriksson
Kirsten Waaben
John Bak Dinitzen
Laura Aaberg Kærn
Robert Vadasz
Philippe Skow
Gunvor Sihm

2. VIOLIN
Yuko Yasui /
Kirstine Futtrup
Charlotte Ullner
Helene M.-A. Bordonaro
Wladyslaw Marchwinski
Idinna Alsbirk Lützhøft
Bolette Thuree
Janina Müller
Jeanine Markley
Cæcilie Holst Andersen

BRATSCH
Bernd Rinne /
Eva Katrine Dalsgaard
Kathryn Ridley
Ninnie Isaksson
Charlotte Poulsen Kragh
Rasmus Nørby
Marie Louise Broholt
Jensen

CELLO
Richard Krug /
Toke Møldrup
Nille Hovman
Steffen Helmuth
Halina Wigocka Wamberg
Wiebke Vestergaard
Lennart Jarde

KONTRABAS
Olle Davidson
Stephen Buckley
Troels Nielsen
Andrew Stalker

FLØJTE
Kristina Ersson
Anna Juuliska Nykvist
Hanne Albek Husum

OBO
Andreas Fosdal
Lars Algot Sørensen
Birgitte Lindum

KLARINET
Vakant
Jesper Helmuth Madsen
Tage Christensen

FAGOT
Karen Lassen
Signe Haugland
Peter Busch

HORN
Jakob Keiding /
Johan Åhnberg
Piet Castillo
Christian Vinther
Thomas Ekman

TROMPET
Kjell-Åke Andersson
Gorm Hovaldt
Niels-Jørn Jessen

BASUN
Christian Schmiedescamp
Jan Olov Lundberg
Vakant

TUBA
Tonni Hellebek

PAUKER
Harry Teahan

SLAGTØJ
Rico Sindberg
Benjamin Fox

HARPE
Vakant

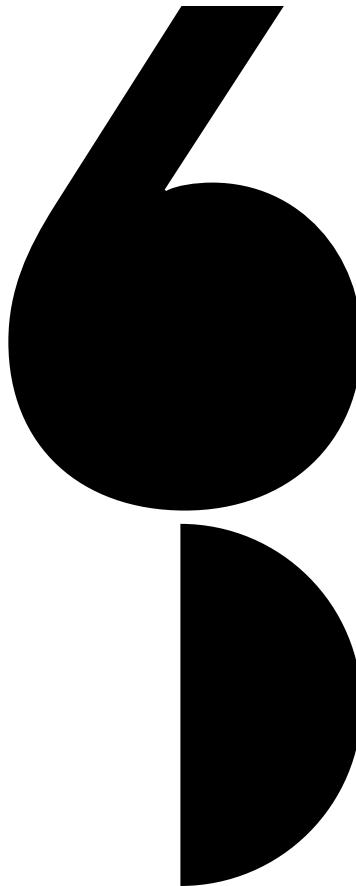
**KOMMENDE
60 MINUTES KONCERT**

Fredag den 7. februar 2014 fra kl. 20:00
Konservatoriets Koncertsal

**60 MINUTES
OF INDIANS**

Indians er blevet modtaget med overstrømmende glæde af både anmeldere og publikum i Danmark og udlandet. Og det danske singer/songwriter projekt, som musikeren Søren Lykke Juul står bag, har endda fået sit debutalbum *Somewhere Else* udgivet på det legendariske pladeselskab 4AD. I februar mødes Indians og Copenhagen Phils 70 musikere for at lave ny musik sammen. Oplev dem i Konservatoriets Koncertsal i København 7. februar 2014!

**BILLETTER /
60 MINUTES OF VIVALDI
RECOMPOSED**

KØBENHAVN

Onsdag 13. november 2013 fra kl. 19:30
Store VEGA

Pris / 200 kr. inkl. gebyr
Grupper på min. 10 pers. / 25% rabat
Unge u. 25 år / 50% rabat
Studerende / 80 kr. ved indgangen,
såfremt der ikke er udsolgt

www.copenhagenphil.dk

**60 MINUTES KONCERTERNE 2013 / 2014
GENNEMFØRES MED ØKONOMISK STØTTE FRA**

NORDEA
FONDEN

**60 MINUTES OF VIVALDI RECOMPOSED ER
BLEVET TIL I SAMARBEJDE MED**

CPH:DOX

*** COPENHAGEN
INTERNATIONAL
DOCUMENTARY
FILM FESTIVAL**

60 MINUTES REDAKTION

Kommunikationsansvarlig / Agnete Seerup

Grafisk design / All The Way To Paris
Fotograf / Anne Mie Dreves
Tryk / Dansk AvisTryk

Udgivet af Copenhagen Phil

Forbehold for trykfejl og ændringer
i programmet

60minutes@copenhagenphil.dk

WWW.COPENHAGENPHIL.DK

WWW.FACEBOOK.COM/60MINUTESOF